

GEBUNDELDE KRACHTEN

PLATFORM VOOR AKTIE TEGEN HET NON-VACCINATIE BELEID

Nieuwsbulletin nr.13, februari 2003

Het nieuwe Europese MKZ-beleid komt eraan!

In razendsnel tempo komt wijziging van het huidige MKZ-beleid naderbij. Al op 1 juli a.s. moet de nieuwe Europese Richtlijn van kracht zijn. De Europese Commissie heeft hiervoor een voorstel gemaakt. Daarover vergaderen vanaf januari 2003 de topambtenaren van de EG-landen. De ontwikkeling van de discussie is hectisch te noemen. Begin januari 2003 verzocht LNV een groot aantal Nederlandse organisaties (w.o. Ent Europa) om commentaar op **het Europese Voorstel** te leveren. Daarbij werd tevens meegedeeld dat de Nederlandse inbreng in de discussie gestoeld zou zijn op het nieuwe, in december 2002, uitgekomen MKZ-draaiboek waarin massale ruiming nog steeds als belangrijkste optie geldt. Hierop is door verschillende organisaties furieus gereageerd.

Op 14 februari jl. schreef minister Veerman een brief aan de Kamer over **de Nederlandse inzet** in het Europese debat. Dat nieuwe LNV-standpunt betekende een complete koerswijziging. De hoofdlijn daaruit is **“noodvaccinatie en het in leven laten van de dieren”**!! In dit bulletin uitgebreid verslag over deze uiterst cruciale ontwikkelingen.

Verder het indrukwekkende verhaal van een onderwijzer uit Oene over de vergeten groep: **“de kinderen”**. Hoe is het de kinderen vergaan tijdens en na de MKZ-crisis?

Eveneens besteden wij ruimschoots aandacht aan **Kootwijkerbroek, op zoek naar de waarheid**.

Wij doen ook verslag van een aantal belangrijke **recente juridische zaken**.

Tot slot is er dit keer weer een **column** geplaatst die wij van Daan Vogelpoel ontvingen.

Inhoud van dit 13e nummer:

- **Op weg naar een nieuw Europees en Nederlands MKZ-beleid** **pag. 2**
Wat vooraf ging (pag. 2), de nieuwe Europese voorstellen en het Nederlandse standpunt (pag. 2), de opzienbarende Nederlandse koerswijziging (pag. 4), het vervolg (pag. 4), slotcommentaar (pag. 4)
- **“Het moet een plekje krijgen” door D. Altena, onderwijzer in Oene** **pag. 5**
- **Column “Vertrouwen” van Daan Vogelpoel** **pag. 6**
- **Kootwijkerbroek: overzicht van de belangrijkste ontwikkelingen** **pag. 6**
- **Recente juridische ontwikkelingen** **pag. 8**
- **Colofon** **pag. 9**

Uitgave: “Oog in oog met de verdelgingsmachine”

Dit boek geeft een schets van een van de vele spontane actie-groepen. Daarna komen 2 boeren en een kritische landbouwdeskundige aan het woord over de landbouweconomische structuur die de MKZ-crisis voortgebracht heeft en over de noodzakelijke veranderingen. Het nawoord probeert de vraag te beantwoorden wat het resultaat van het verzet is. Daarna volgen een paar gedichten en nog wat extra informatie in een zevental bijlagen.

Uitgave

Agri & Cultuur, Olympiaweg 59, 1076 VP Amsterdam,
telefoon: 020 664 0088, e-mail: jpsmit@xs4all.nl
<http://www.ddh.nl/duurzaam/landbouw/>

Bestellen

8 euro overmaken op giro 871 2032 ten name van Agri & Cultuur te Amsterdam; onder vermelding van 'Oog in Oog'.

Downloaden

Dit boek staat volledig op internet en is gratis te downloaden en te printen. [Downloaden in Word95](#) of [RTF](#).

Jeugd bekent kleur in het gienmkz-museum

Het gienMKZ-museum in Kootwijkerbroek organiseert in de voorjaarsvakantie een kleurwedstrijd voor de jeugd. Het gaat er om wie het mooiste een houten koe of een schaap kan beschilderen.

In de mkz- tijd, nu bijna 2 jaar geleden, werden de emoties ook vertolkt in kunstwerken in woord en afbeelding op de protestborden, waarvan er nog veel in het museum te zien zijn.

Er worden voor de mooiste werkstukken prijzen beschikbaar gesteld. Een deskundige jury, waaronder een journaliste van het Agrarisch Dagblad, zal de stukken beoordelen.

De wedstrijd zal plaatsvinden op woensdag 26 maart 2003 van 10 uur tot 3 uur in de middag en ook op de daaropvolgende zaterdag.

Inlichtingen: bij Cor Fraanje in het museum of tel.0342-442466 of 0653360453.

OP WEG NAAR EEN NIEUW EUROPEES EN NEDERLANDS MKZ-BELEID

WAT VOORAF GING

Op 6 februari 2000 stuurt staatssecretaris Faber het eerste Draaiboek mkz naar de Tweede kamer. Hierin wordt o.a. naar aanleiding van de bij de varkenspestcrisis opgedane ervaringen voorgesteld bij een mkz-uitbraak 1 km te gaan ruimen. Alhoewel Faber wijst op de mogelijk grote maatschappelijke consequenties accepteert de Kamer dit Draaiboek als nieuw beleid.

De MKZ-Crisis 2001: Het Draaiboek wordt toegepast. Al snel worden veel verdergaande maatregelen getroffen dan in dit draaiboek nog was voorzien. (de ruimingscirkel wordt 2 km en daarna wordt zelfs de hele driehoek geruimd).

Voorjaar 2002: Brinkhorst biedt de Kamer een nieuwe concept-Draaiboek mkz aan. Het is nog meer rigide dan het oude draaiboek: In veedichte gebieden meteen maar 2 km ruimen om maar wat te noemen. Dit concept stuit op felle kritiek van maatschappelijke organisaties, lagere overheden, kamerleden enz.

Het jaar 2002: De nasleep van de mkz-crisis blijft prominent in beeld. Het is het jaar van de vele rapporten, boeken en studies, o.a. Veerkracht, B&A, LEI/UR Wageningen, Stichting Kootwijkerbroek, de mkz-documentaire van Hamming, Boeken als "Ruimen 10x erger dan ik dacht", enz., uitmondend in de veelbelovende resolutie van het Europese parlement. Daarin wordt voorgesteld dat enten en in leven laten voortaan de eerste optie zal moeten zijn. Ook uit herhaaldelijk n.a.v. bovenstaande onderzoeken gedane uitspraken van ministers en politici mogen de tegenstanders van massale vernietiging van gezonde dieren veel hoop putten. Veelvuldig wordt uitgesproken dat een herhaling van de massale ruiming gezien de rampzalige maatschappelijke consequenties, in Nederland niet meer denkbaar is. 2002 is ook het jaar van de verkiezingen. Zowel voor als na de verkiezingen spreekt de grote winnaar, het CDA, zich heel duidelijk uit tegen grootscheepse ruiming. Daarmee is ook in het parlement geen meerderheid meer aanwezig die massaal ruimen mogelijk maakt !

Eind 2002 staan alle seinen op groen. Alles wijst erop dat Europa een nieuw mkz-beleid zal gaan formuleren, waarbij het mogelijk wordt de dieren te enten en in leven te laten. En bovendien zal de Nederlandse inbreng in die discussie er volop op gericht zijn om dit ook daadwerkelijk mogelijk te maken.

DE NIEUWE EUROPESE VOORSTELLEN EN HET NEDERLANDSE STANDPUNT

Nog voordat het jaar 2002 helemaal om is, komen er signalen dat alle beloftes en toezeggingen geen zekerheid bieden als er daadwerkelijk besloten moet worden over nieuw beleid !

Nog in december 2002 zijn er de volgende belangrijke ontwikkelingen:

Op 10 december 2002 stuurt minister Veerman het nieuw vastgestelde Nederlandse beleidsdraaiboek MKZ naar de Tweede Kamer.

Essentieel in dit draaiboek is:

- bij een mkz-uitbraak 1 km ruimen;
- als er naast die uitbraak ook nog een ernstige verdenking ontstaat in veedicht gebied 2 km ruimen;
- bij buitengewone omstandigheden (de crisis is niet meer beheersbaar of de maatschappij raakt ernstig ontwricht): instelling van een groot vaccinatiegebied en de gevaccineerde dieren laten leven.

Kort samenvattend: In feite geen enkele wijziging van het oude beleid, nog steeds kiezen voor massale ruiming. Geen uitzonderingspositie voor hobbydieren etc., op geen enkele wijze rekening houden met de enorme psycho-sociale gevolgen voor de betreffende gebieden of ethische belemmeringen. Dit draaiboek is in alle opzichten volledig in strijd met kamermoties, politieke toezeggingen en beloftes en met de resolutie van het Europese Parlement.

Over dit nieuwe Draaiboek belooft Veerman bij zijn brief ook om hierover in de tweede helft van 2003 een brede maatschappelijke discussie te starten. Uiteraard met alle direct betrokken sectoren maar ook met "indirect belanghebbenden" (het brede publiek, betrokken organisaties etc.).

- Op 13 december 2002 brengt de Europese Commissie een *Voorstel voor een nieuwe Richtlijn MKZ* uit, die de bestaande Richtlijnen moet gaan vervangen. Dat is wel heel snel, de inkt van de Resolutie van het Europese parlement is nog nauwelijks droog. Blijkbaar had Byrne het stuk al in de kast liggen want van het gedegen parlementsonderzoek is heel weinig terug te vinden.

Kort samengevat: Bij een uitbraak meteen een cirkel ruimen of noodvaccinatie. Die noodvaccinatie kan onderdrukkend (daarna ruimen) of beschermend (dieren in leven laten) zijn. Voor dat laatste gelden nogal wat regels en beperkingen. Voor zeldzame dieren gelden uitzonderingsbepalingen.

Essentieel is dat ook hier weer (volledig in tegenstelling tot het Europese parlement) ruimen de eerste optie is. Nieuw is bovendien dat andere boerderijdieren (uitgezonderd hond en paard) maar meteen meegeruimd moeten worden ("dag poezen, dag ganzen...") !

Deze nieuwe Richtlijn moet al per 1 juli a.s. van kracht worden !!

- Voor LNV/Veerman is die snelheid blijkbaar reden geweest om het toegezegde maatschappelijke debat te vervroegen. Op 11 januari 2003 stuurt zijn departement een aantal organisaties een brief waarbij hen om commentaar wordt gevraagd op het Europese Voorstel. In die brief staat ook dat het ambtelijke debat tussen de landen over de nieuwe Richtlijn al in januari 2003 wordt opgestart. Daarbij (lees goed !) zal de *Nederlandse inbreng met name gestoeld zijn op het nieuwe Draaiboek mkz dd. december j.l. !*

De reacties op de brief van 11 januari jl. van Minister Veerman:

Het mag duidelijk zijn dat de hiervoor genoemde voorstellen, en met name ook de voorgestelde Nederlandse inbreng, tot stevige reacties van Nederlandse organisaties leiden. Bij de redactie zijn de reacties van NBvH (Nederlandse Belangenvereniging van Hobbydierhouders) en van Ent Europa bekend.

Vanwege de beschikbare ruimte geven we slechts een korte weergave:

Reactie NBvH op het voorstel voor nieuwe Europese richtlijn

De NBvH is behoorlijk positief over de Europese voorstellen. Het voorstel opent naar hun mening de weg naar noodvaccinatie, waarmee de dreiging van ruimen van gezonde dieren verdwenen is.

De NBvH heeft kritiek op twee onderdelen:

- preventief ruimen van nabijgelegen bedrijven;
- vaccinatieverbod voor de toezichtzone.

Gelet op de Europese ontwikkelingen is de NBvH hoogst verbaasd dat het Nederlandse beleidsdraaiboek mkz uitgangspunt zal zijn voor de Nederlandse inbreng.

De NBvH heeft al eerder grote bezwaren ingebracht tegen dit draaiboek. Volgens de NBvH is het nu volledig achterhaald door de voorgestelde nieuwe Richtlijn.

De NBvH wijst er ook op dat, mocht er onverhoopt op korte termijn mkz uitbreken, die Richtlijn de mogelijkheid biedt om met succes beschermende vaccinatie mogelijk te maken.

Reactie Ent Europa op het voorstel voor de nieuwe Europese richtlijn

In een eveneens zeer uitgebreide en gedetailleerde reactie geeft Ent Europa commentaar op de voorgestelde richtlijn.

Een passage uit het algemene commentaar:

“Stichting Ent Europa heeft vanaf het begin van de uitbraak van MKZ in Nederland geprotesteerd tegen het doden en vernietigen van gezonde (geënte) dieren op grond van morele en ethische overwegingen.

Met het aanbieden van een half miljoen handtekeningen op 11 december 2001 aan Minister Neyts-Uyttebroeck, toenmalig voorzitter van de Europese Unie, en de aanbieding aan de toenmalige voorzitter van de Vaste Kamer-commissie LNV, op 17 april 2002, hebben wij het verzet vanuit de samenleving gestalte weten te geven. Ook de Dierenbescherming heeft 750.000 handtekeningen aangeboden.

Dit signaal om een beleid uit de middeleeuwen af te schaffen werd meer en meer door de Nederlandse overheid, de beleidsmakers en ook Mr. Byrne onderkend”... “De onderzoekscommissie van het Europees Parlement gaf aan richting te willen geven aan het in leven laten van geënte dieren, daarbij verwachtingen uitsprekend over het markervaccin”.

Wie schetst onze verbazing dat in de Richtlijn van de Raad hierover niets is terug te vinden. Nog steeds is het enten en in leven laten niet een eerste prioriteit en hoewel er in de inleiding wel een paragraaf over is opgenomen, is in de uitvoering hiermee geen rekening gehouden. Slechts wanneer een crisis volledig uit de hand dreigt te lopen mag beschermende vaccinatie worden ingezet. Noodvaccinatie en onderdrukkende vaccinatie leiden nog altijd tot het (later) afmaken van gezonde dieren.

Vaccinatie op zich is nu een optie geworden binnen de Richtlijn, maar de situatie in Nederland heeft laten zien dat dat resulteert in een massale vernietiging van gezonde dieren. De Richtlijn heeft nog altijd als uitgangspunt handels- en economische belangen. Er wordt nog altijd geen rekening gehouden met de intrinsieke waarde van het dier en de psychische/ financiële belasting voor het (boeren)gezin....”.

Ent Europa mist in de Richtlijn drie essentiële hoofdstukken:

1. Markervaccin
2. Dierenwelzijn
3. Psycho-sociale gevolgen.

Deze mogen volgens Ent Europa niet ontbreken omdat de EU en de lidstaten verantwoordelijk zijn voor de gevolgen van het opgelegde beleid. Verder stelt Ent Europa bij de artikels-gewijze behandeling een groot aantal wijzigingen voor, waarbij ook de hierna (bij het commentaar op het Draaiboek) gemelde zaken aan de orde komen.

Het voorstel om naast ziektegevoelige dieren ook andere dieren (uitgezonderd hond en paard) op een bedrijf te doden wordt stellig van de hand gewezen.

Ook verzet Ent Europa zich tegen de vrijheid voor lidstaten om zelf, als ze dat nodig achten, verdergaande maatregelen te nemen: *“De Richtlijn moet bindend zijn voor de in bepaalde situaties maximaal te nemen maatregelen. In de hectiek en chaos tijdens een crisis is de kans anders te groot dat men te snel en onterecht hardere maatregelen neemt”.*

De besluitvorming over de Richtlijn kan volgens Ent Europa pas plaatsvinden nadat de bevolking heeft kunnen reageren. Desnoods moet de beoogde snelle invoering worden uitgesteld. Van de overheid wordt duidelijkheid verwacht op de vraag hoe men verder wil met de beloofde maatschappelijke discussie over het Nederlandse Draaiboek.

Tot slot spreekt Ent Europa de verwachting uit dat alle sinds voorjaar 2001 door politici en bewindslieden gedane toezeggingen, de door het vele onderzoek verworven inzichten en de maatschappelijke stellingname de Nederlandse inbreng bij de behandeling van de Richtlijn zullen bepalen.

Reactie Ent Europa op het Beleidsdraaiboek MKZ van december 2002

In een zeer uitgebreid betoog uit Ent Europa felle kritiek op het nieuwe Nederlandse draaiboek.

Daarbij worden de ministers Brinkhorst en Veerman verschillende keren letterlijk geciteerd, waar ze stellige uitspraken hebben gedaan over de onhoudbaarheid van het huidige non-vaccinatiebeleid, en de onaanvaardbare sociaal-maatschappelijke gevolgen hiervan.

Gewezen wordt op de duidelijke stellingname van Veerman (Epe, januari jl.) dat de Nederlandse inzet in het verlengde zal liggen van het rapport “Naar een duurzame en vitale landbouwsector in Nederland”, waarin het huidige non-vaccinatiebeleid duidelijk wordt afgewezen en vastgelegd is dat dit indringend in Europees verband aan de orde zal worden gesteld. Een actiepunt dat ook in het Strategisch accoord is opgenomen.

Ent Europa acht het “ronduit beschamend” dat de mogelijkheid van vaccinatie met in leven laten van de gevaccineerde dieren pas aan de orde komt als de epidemie niet meer in de hand te houden is of als er sprake is van ernstige maatschappelijke ontwrichting. Met verwijzing naar de crisis van 2001 (grote maatschappelijke weerstand, o.a. blijkend uit de enorme hoeveelheid handtekeningen en petities van o.a. Dierenbescherming en Ent Europa, de grote maatschappelijke ontwrichting en logistieke onbeheersbaarheid) wijst Ent Europa erop dat deze fase al snel aan de orde kan komen.

In alle gevallen dient naar de mening van Ent Europa vaccinatie en in leven laten van alle gezonde dieren de eerste en enige optie te zijn. Preventief ruimen van verdachte bedrijven en contactbedrijven dient plaats te maken voor inzet van snelle tests en vaccinatie.

Ook dient volgens Ent Europa bij een positieve diagnose altijd een second opinion plaats te vinden, alvorens geruimd wordt.

Ent Europa gaat ervan uit dat de suggestie die in de LNV-brief wordt gewekt, de Nederlandse inbreng in de Europese discussie ("met name gestoeld dit draaiboek") al als vaststaand dient te worden beschouwd, niet juist is.

Gezien de nu door LNV gevraagde reactie wordt het vertrouwen uitgesproken dat de reactie van Ent Europa een bijdrage zal leveren in de discussies over Draaiboek en Richtlijn.

DE OPZIEBARENDE NEDERLANDSE KOERSWIJZIGING

Op 14 februari 2003 stuurt Veerman een brief aan de Tweede Kamer, waarin hij de kamerleden informeert over de Nederlandse inzet bij het overleg over de voorgestelde Richtlijn. Ten opzichte van de eerdere LNV-mededeling dat het Draaiboek de inzet zal zijn, betekent deze brief een behoorlijke koerswijziging. De belangrijkste punten zijn:

Hoofdpijnen van de Nederlandse inzet:

- Noodvaccinatie en in leven laten van de dieren !!!
Nederland streeft naar een bestrijdingsregime dat voldoende flexibel is om, afhankelijk van regio en specifieke omstandigheden, zo doeltreffend en efficiënt mogelijk op te kunnen treden. Waar mogelijk dient Nederland in staat worden gesteld het doden en destrueren van dieren bij een uitbraak te voorkomen. Aan een lidstaat dient de keuze te worden gelaten om bij een uitbraak direct de gevoelige dieren rondom de haard te kunnen vaccineren.
- Hobbymatig gehouden dieren, dierentuindieren en CITES-soorten. (Met de voorgestelde strategie van noodvaccinatie kunnen deze dieren, uitgezonderd die op besmette bedrijven, in leven blijven !!)
- Voorkomen/afbouw handelsbelemmeringen. Noodvaccinatie in combinatie met in leven laten is echter uitsluitend reëel en uitvoerbaar bij zodanige – op Europees niveau gelijke – condities dat de betrokken producten ook daadwerkelijk op de communautaire markt kunnen worden afgezet.
- Financiële regeling: Keuze voor noodvaccinatie en in leven laten mag er niet toe leiden dat de betreffende lidstaat daarvoor financieel slechter af is. (Dus niet alleen schadeloosstelling voor geruimde dieren maar ook voor noodvaccinaties c.a.).

De mening van Nederland over de nu voorgestelde Richtlijn:

- In de voorgestelde Richtlijn is stamping-out nog steeds de basistrategie en komt noodvaccinatie pas in beeld als de crisis daarmee niet effectief kan worden bestreden. Dit loopt niet parallel met de Nederlandse inzet, die erop gebaseerd is dat een lidstaat de keuze heeft tussen twee gelijkwaardige alternatieve strategieën
- De Richtlijn biedt mogelijkheden om dieren in dierentuin, wildpark of zeldzame dieren niet te doden indien virusverspreiding kan worden voorkomen door afzondering, quarantaine etc. Nederland pleit ervoor deze dieren bij besmettingsdreiging vroegtijdig beschermend te kunnen vaccineren.

HET VERVOLG

Op 24 februari a.s. vindt bij LNV overleg plaats met de organisaties die op 11 januari jl. om commentaar is gevraagd. Het Europese overleg over de concept-richtlijn vindt vanaf eind januari om de twee weken plaats. Veerman heeft toegezegd de Kamerleden goed op de hoogte te houden.

SLOTCOMMENTAAR REDACTIE

Wat in voorgaande reacties opvalt is dat de Hobbydierhouders aanzienlijk optimistischer over de inhoud en mogelijkheden van de voorgestelde Richtlijn zijn dan Ent Europa. Opvallend is dat de NBvH vrij stellig is in haar interpretatie van de Richtlijn dat die het in leven laten van gezonde hobbydieren (ook de niet-zeldzame) bij een uitbraak zonder meer mogelijk maakt.

Los daarvan heeft naar onze mening elk dier recht op bescherming. We hopen dat dat op 24 februari de inzet van alle betrokkenen zal zijn. De scheidslijn ligt immers niet tussen "hobbydieren" en "economische dieren", maar tussen degenen die ruimen van gezonde dieren nog steeds acceptabel vinden en hun tegenstanders. Het is dan ook vurig wenselijk dat de laatsten een gesloten front vormen.

Absoluut onverklaarbaar is de zwalkende wijze waarop LNV met de materie omgaat. Eerst wordt een nieuw draaiboek aan de Kamer gepresenteerd waarbij – in tegenstelling tot alle beloftes - massaal ruimen voorop staat en de dieren in leven laten pas aan de orde komt als het ruimen niet meer uitvoerbaar is. Een maand later wordt ook nog eens meegedeeld dat dat de Nederlandse inbreng in Europa zal zijn. Daarmee onderstrepdend dat er wat LNV betreft geen andere keuzes in aanmerking komen.

En slechts vijf weken later wordt deze opvatting door een brief van Veerman volledig gewijzigd en kiest LNV (weliswaar met voorbehoud van wellicht nog moeilijk te realiseren randvoorwaarden !) voor volledige wijziging van dit beleid. In overeenstemming met de opvattingen van de Kamer, de Nederlandse bevolking en met de gewekte verwachtingen gaat Nederland zich inzetten voor noodvaccinatie en in leven laten !

Heeft de storm van kritiek vanaf 11 januari jl. ook een interne storm bij LNV veroorzaakt? Zijn kamerleden wakker geschrokken en hebben zij de minister achter de schermen op het matje geroepen? Heeft minister Veerman een aantal ambtenaren een passende andere werkkning aangeboden en is hij zich zelf met de materie gaan bemoeien?

De ingezette koerswijziging is ons uit het hart gegrepen, maar het zou zeer de moeite waard zijn om te weten hoe die tot stand is gekomen....

jw

Er is al veel geschreven over de emotionele gevolgen van het gevoerde MKZ-beleid. Er zijn diverse onderzoeken gedaan naar de psycho-sociale gevolgen van de MKZ-crisis in 2001. Er is echter een groep waaraan nauwelijks aandacht aan is besteed: **de kinderen**.

De **heer Altena is onderwijzer op een lagere school in Oene** en heeft van dichtbij de kinderen kunnen volgen tijdens en na de MKZ-crisis. Uit het onderstaande verhaal blijkt wat de leerlingen hebben moeten doorstaan en wat de school in Oene heeft gedaan om de emoties van de kinderen een plek te kunnen geven.

“Het moet een plekje krijgen”

Voorjaar 2001 zal voor de kinderen van onze school voor altijd in het geheugen gegrift staan. Wat mond-en-klauwzeer was, wisten ze nauwelijks. Ja, een veeziekte. Maar verder? En van die grote-mensen-maatregelen hadden ze al helemaal geen idee...

Na de uitbraak werd binnen 2 dagen duidelijk hoe erg het was. En binnen 2 dagen hadden tientallen kinderen thuis dingen meegemaakt, die een kind niet mee moet maken. Wanneer vaders en moeders radeloos, woedend, gebroken, zijn, dan zijn veel kinderen de veiligheid en geborgenheid kwijt van die ouders.

Als team vonden we vanaf de 1e dag, dat we het rampscenario moesten gaan hanteren. Dat betekende veel praten, tekenen, schrijven, dichten. Alles opzij voor het uiten van de ervaringen. De kinderen in midden- en bovenbouw reageerden daar heel goed op. De school was hun veilige plek, daar konden ze zichzelf zijn, vertellen, uithuilen, stil in een hoekje zitten, gek en lawaaiig doen. Lastig waren de camera's, de journalisten, de microfoons. Maar die mochten geen van alle het gebouw binnen. Zo bleef school toch de veilige plek.

Heel begrijpelijk maar tegelijkertijd zeer teleurstellend was de sluiting van school. Waar anders een groot gejuich opgaat bij zo'n bericht, daar was het nu een tegenvaller. Zelden gingen zoveel kinderen zo verdrietig naar huis, omdat ze vrij hadden. En velen moesten thuis blijven, mochten niet bij elkaar komen vanwege besmettingsgevaar

Na anderhalve week sluiting mochten ze weer terug komen. De stemming was opgelucht blij, rommelig en druk. De school probeerde de draad weer op te pakken, wat de eerste dagen ook goed lukte. Maar steeds duidelijker werd in de loop van de week, dat veel kinderen de leerstof niet oppakten. De foutscores in rekenen, taal, dictee, die normaal een marge van 10% hebben, liepen op tot boven de 40%. De concentratie was verdwenen. Het ging gewoon slecht. Heel bizar was de manier waarop de kinderen hun emoties en ervaringen concreet vorm gingen geven. De kleuters maakten uit zichzelf met hekjes weilanden en hokken die allemaal leeg waren. Kinderen speelden op het plein "Ruiminkje" We hadden jarenlang geen enkele vechtpartij op het plein, maar nu laaiden de emoties soms zeer hoog op. Kinderen, ook zij die niet van de boerderij komen, vertelden de meest angstige nachtmerries. Dromen van mannen in witte overals, die je komen spuiten en op een wagen leggen waarop al veel meer kinderen liggen...

Hoe moesten we dit begeleiden? We zochten hulp bij het Calamiteitenteam Vuurwerkramp Enschede en bij Psycho-sociale hulpverlening. Vooral veel tips en informatie.

In overleg met bestuur en onderwijsinspectie werd besloten de groepen drastisch te verkleinen. Waar normaal combinatiegroepen van midden 20 leerlingen waren, gingen we over naar enkele groepen van 15, 16 kinderen. Dat kost veel geld, want er moeten veel meer leerkrachten zijn. Die leerkrachten waren er binnen een dag. Parttimers gingen fulltime werken, een oud-collega, nu moeder, kwam erbij en een invaljuf van een andere school stelde zich beschikbaar.

Het ministerie van onderwijs begreep helemaal niets van het probleem, op geld moesten we natuurlijk helemaal niet rekenen want dit was een zaak van het ministerie van landbouw, dat op zijn beurt zei, dat zij niets met basisonderwijs te maken hadden...

Gelukkig was er een schoolbestuur van betrokken ouders en een inspecteur basisonderwijs die al zijn invloed aanwendde. Hoe het ook zou gaan, het welzijn van de kinderen stond voorop. Dan maar in de rode cijfers... Zo bereikten we de grote vakantie.

Na de zomervakantie maakten we een frisse start. In normale groepen werd er weer goed gewerkt. Er werd niet veel meer gesproken over alle ontruimingen. De komst van nieuw vee kreeg meer aandacht. De geboorte van een kalfje werd door sommige kinderen overal verkondigd en maakte soms veel meer indruk dan de eigen verjaardag. Dat was toch opmerkelijk.

De mededelingen van het ministerie van OenW dat de gemaakte onkosten vergoed zouden worden deed ons goed.

Het initiatief van de Lions-club uit Epe, een serviceclub die zich inspannt ten dienste van de gemeenschap, was een goede voorzet. Alle aandacht was steeds gericht op de volwassenen en de kinderen werden nergens gezien. Het initiatief bestond uit een projectmatige aanpak van de verwerking van de gevoelens bij kinderen.

Met hulp van EduArt Gelderland, een organisatie die zich richt op de educatieve ondersteuning van het kunstonderwijs, werd een aanpak bedacht die bestond uit een lesbrieft met concrete opdrachten van zeer uitlopende aard en tegelijkertijd het samenwerken met een echte kunstenaar. EduArt leverde de kennis, de Lions het geld en de school deed de uitvoering. De start was in januari en in maart zouden we afronden, een jaar na de uitbraak.

We spraken als leerkrachten af het voorlopig niet te hebben over die drie letters, we wilden het niet oprakelen. Het ging in het algemeen over verdriet en gemis en over vreugde en toekomst. Nou, het ging heel anders...

In het allereerste kringgesprek met de oudste kinderen ging het binnen een paar minuten over ruimen, mkz, verdriet, gemis. En dat ging gepaard met verdriet, huilen en lange stiltes. Huiveringwekkend waren de verhalen, snijdend de emoties. En dat een half jaar na afloop.

We merkten vooral in midden en bovenbouw hoe nodig deze verwerking was. De stoerste jongens en meiden toonden hun kwetsbaarste kant en kropen huilend achter hun handen weg. Maar naast veel praten werd er ook concreet veel gedaan. De kinderen gingen er helemaal voor. Zeer betrokken en actief deden ze mee. Ze vertelden en dichtten, deelden emoties, speelden verdrietig en blij, maakten herinneringsdoosjes. Er werden emotietekeningen gemaakt en omgezet en kleiplaateus. Tegelijk ontstond er in het hart van de school, op de binnenmuur van de gemeenschapsruimte een kunstwerk. Een wijde regenboog van duizenden scherven. Aan de donkere kant wordt deze boog geflankeerd door keramiek werkstukken van kinderen van alle groepen die de leegheid, de

angst, de boosheid uitbeelden. Aan de zonnige kant vrolijkheid, dieren, bloemen, vlaggetjes en kleur, veel kleur.

Keramist Jan Warnaar uit Oene werd helemaal aangestoken door het enthousiasme van de kinderen en maakte vele overuren.

Het moest mooi worden. Het werd uniek. Wat in hun hoofd zat kreeg nu een plekje. Heel letterlijk. Het zit in ons hart en in onze school. Ze kijken er nogal eens naar. Raken het aan. Het is een deel van ons.

Tot slot:

Een ramp kwam langzaam over ons en heeft ons flink getroffen. Erg jammer, dat bij de gevolgen de kinderen zo door iedereen en alles over het hoofd werden en worden gezien.

We zijn dankbaar voor de hulp en steun van enkelen. En wat heeft het de kinderen gedaan? Een kind zei: "Ik ben er dapperder van geworden!"

Gebeurtenissen met zulke maatschappij-ontwrichtende gevolgen gaan ook kinderen aan. In rampscenario's moeten kinderen een apart hoofdstuk krijgen. Hoofdstukken, waarvan we hopen dat ze nooit actueel worden.

Dick Altena,
School met de Bijbel, Oene

COLUMN

Vertrouwen

Terwijl de zon de stal binnenkruipt haal ik omzichtig de stront weg tussen de grote, warme lijven. Nieuw stro om op te liggen, kuilgras en krachtbrokken in de voergoot. Het voelt behaaglijk tussen de nieuwsgierige kolossen met hun constante temperatuur van 39 graden. Ook wel een beetje spannend, zo dicht achter die enorme lijven van zo'n achthonderd kilo. De dampige lucht ruikt naar hooi, kuilgras en mest. Kalmte en rust dalen op mij neer.

Wilma loeit. In de schemering lopen we achter de wapperende koeienstaarten langs naar haar toe. De geboortekriek en het water staan al klaar. De vliezen zijn gebroken, elk moment kan een hoefje tevoorschijn komen.

"Eigenlijk had ze geen Wilma maar Willem moeten heten" zegt hij. Ik kijk hem aan. "Het was net na de MKZ. Ik had eindelijk weer eens wat gevoetbald met de jongens. Naderhand stoeiden we nog wat op het gras. Ik viel op een biels en verrekte mijn schouder. Uitgeschakeld. Dus kreeg ik iemand van de bedrijfsverzorging. Ze belden me: 'Je moet niet schrikken, hij ziet er niet uit, maar hij is hartstikke goed met dieren'. De volgende morgen reed met donderend geweld een Hell's Angel ons leven binnen. Wapperende haren onder een pot-helmpje, tattoo's en een lange baard. Woeste Willem heette hij al gauw. Maar werken kon hij. En met de beesten...zelfs de moeilijkste koe vatte hij gewoon bij de horens, keek haar aan, en je kon ermee doen wat je maar wilde. Dat krijg ik na al die jaren zo nog niet voor elkaar. De 'koeienfluisteraar' noemen ze hem, hoorde ik later. We zochten toen nog nieuw MRY-vee, en toen hij weer weg zou gaan, gaf hij ons een kalf. Dat is Wilma".

Even later komt Wilma's eerste jong ter wereld: een fors stierkalf. Terwijl we het afwassen en in een box leggen, zegt hij: "hij heeft mijn vooroordelen doorgeprikt. En mijn vertrouwen in de mensen weer een beetje opgekrikt, na de ruimingen".

Daan Vogelpoel, arbeidspastor

KOOTWIJKERBROEK

Overzicht van de belangrijkste ontwikkelingen

Overleg over openheid

Na de presentatie van het rapport "Kootwijkerbroek, geen enkele twijfel... ?" in november jl. vond enkele malen overleg plaats tussen de Stichting (Stichting Onderzoek MKZ-crisis) en vertegenwoordigers van LNV en ID Lelystad over de nu eindelijk door Veerman toegezegde openheid. Het 1e overleg was op 13 dec. jl. Een dag eerder was Veerman nog in de Landbouwcommissie van de 2^e Kamer (AO) kritisch op het hart gedrukt dat hij zijn toezeggingen serieus moest nemen.

Natuurlijk beloofde Veerman opnieuw "maximale openheid".

Vraag is hoe serieus je ook deze minister nog kunt nemen als je het volgende citaat uit het - vastgestelde - verslag beschouwt:

"De minister zegt dat het vrijwel altijd mogelijk is conclusies van wetenschappelijk onderzoek aan te vechten, maar dat men in het onderhavige geval wel zeer nauwkeurig te werk is gegaan. Er zijn drie onderzoeken door verschillende gerenommeerde instanties verricht. De integriteit van de wetenschappers staat niet ter discussie en bovendien hebben de onderzoeken tot dezelfde conclusie geleid".

Daarmee maakt de minister zich schuldig aan notoire nonsens! Het gaat hierbij om de volgende onderzoeken:

1. Onderzoek van de Raad voor Accreditatie, n.a.v. van een ingediende klacht over de vele door ID LIs gemaakte fouten. De RvA voert onderzoek uit en rapporteert vervolgens "conclusie is dat ID LIs zijn Sterlabstatus niet zal verliezen". Inhoud onderzoek en motivering conclusie zijn onbekend en niet openbaar.
2. Onderzoek, eveneens na een klacht, door toezichthouder Det Norske Veritas, waarbij aan de orde is of ID LIs gezien de vele fouten zijn ISO-certificering mag behouden. Ook hier een niet-openbare en dus voor niemand controleerbare uitkomst inhoudende dat de ISO-status niet verloren gaat.
3. Onderzoek OM of er mogelijk aantoonbare strafbare feiten zijn gepleegd t.a.v. Kwb. Conclusie van het OM is dat dit niet kan worden aangetoond. Het onderzoek was slordig, onvolledig en aanvechtbaar en riep op onderdelen zelfs nieuwe twijfels op. Bovendien hebben de Kootwijkerbroekers bijna 1 jaar moeten procederen voordat zij het - toegezegde - dossier in handen kregen.

Geén van deze onderzoeken had als taak in de zaak Kwb de juistheid van de diagnose en de juistheid van de getroffen maatregelen gericht te onderzoeken. Ze onderzochten slechts facetten en deden dat (OM) slordig of (RvA, DNV) geheim en oncontroleerbaar. Zet dat nog eens af tegen de opmerkingen van Veerman! Niemand van de aanwezige commissieleden had blijkbaar het benul om de minister hier te corrigeren....!

Komst Veerman naar Kootwijkerbroek 30 januari 2002

Het overleg vanaf 13 dec. tussen Stichting en LNV/ID LIs leidde wel tot uitwisseling van gegevens, maar niet tot een echte doorbraak. Met name de openbaarheid van de dossiers in Lelystad en de gewenste DNA-proef bleven hete hangijzers.

(Noot red.: inmiddels heeft het blad De Boerderij in een onderzoek aangetoond dat er formeel geen juridische beletselen zijn om de ID-boeken te openen, ondanks dat minister Veerman in de

Kamer zich hierop heeft beroepen).

Inmiddels kwam de datum 30 jan., waarop Veerman het gebied zou bezoeken, snel dichterbij. De hele dorpsgemeenschap, inclusief alle kerken, en met bijval van het gemeentebestuur, stelde in een brief de voorwaarde dat Veerman alleen gewenst was als hij voor die datum alle openheid zou verschaffen. Uiteindelijk stelde LNV dat het niet zou lukken die datum te halen, maar wel werd gegarandeerd dat alle vragen zouden worden opgehelderd.

Kootwijkerbroek ging hier node mee accoord en gemeente kon de bijeenkomst organiseren. Voor die organisatie heeft gemeente terecht van alle zijden veel complimenten gekregen. Intussen besloot de Barneveldse gemeenteraad ook, als duidelijke steunbetuiging, om € 10.000 beschikbaar te stellen aan de Stichting, t.b.v. verder onderzoek.

Voor een goed gevulde Veluwehal deed Veerman op 30 januari vervolgens het voorstel om een volledig onafhankelijke onderzoekscommissie in te stellen, die de vraag moet beantwoorden of er echt mkz in Kwb is geweest. Belangrijke voorwaarde vooraf: De Stichting moet zich op voorhand neerleggen bij de uitkomsten van het onderzoek.

De onafhankelijke commissie

Het voorstel voor de onafhankelijke commissie kwam op dezelfde dag ook terug in antwoorden op kamervragen van Atsma en Mosterd. Zij vroegen letterlijk om "een onafhankelijke commissie van deskundigen, geaccepteerd door de Stichting, die de vraag moet beantwoorden of de diagnose MKZ terecht is gesteld en of daarbij passende maatregelen zijn genomen". Dat is een belangrijk betere formulering van de opdracht.

In antwoord op vragen van kamerlid Van den Brink zei Veerman dat, als die commissie daarom vraagt, hij mee zal werken aan DNA-onderzoek.

De reactie van de Stichting was positief. Zij formuleerde wel de voorwaarde dat er volledige inzage komt in de stukken waarop de commissie zijn conclusies baseert.

Zeker gezien het voorgestelde voor iedereen bindende oordeel van die commissie is uiteraard van belang dat:

- de samenstelling het vertrouwen heeft van de Stichting en van andere gedupeerden in Kootwijkerbroek;
- vaststaat dat ook daadwerkelijk alles wat van belang is wordt onderzocht;
- de bronnen openbaar zijn, zodat voorkomen wordt dat de zaak alsnog op handige en definitieve wijze onder de mat wordt geveegd.

Laatste stand van zaken, voor zover ons bekend, is dat het overleg tussen LNV en de Stichting nog gaande is.

VARA-radio komt met nieuwe feiten

In het VARA-programma "Onderzoek" kwam de VARA op 15 januari jl. op de proppen met 2 tot dusverre onbekende RVV-documenten uit het persoonlijke dossier van boer Van den Brink. Zij hebben betrekking op de besmetverklaring van het bedrijf Theunissen.

Hieruit blijkt dat de negen ingezonden monsters tot TIEN uitslagen hebben geleid. Omdat dit niet kan, legt de VARA de documenten voor aan allerlei deskundigen en betrokkenen. Volgens ID LIs is het "gewoon een administratieve fout bij de RVV".

Volgens Barteling, die de authenticiteit van de documenten niet betwijfelt, zou zo'n fout in de ID-procedures feitelijk onmogelijk

moeten zijn. Hij pleit opnieuw voor een parlementair onderzoek, waarbij mensen onder ede en in het openbaar gehoord worden.

De Stichting (Lau Jansen) stelt dat dit opnieuw aantoonbaar dat er bij ID LIs m.b.t. aantallen, stickering en datering van de monsters onverklaarbare dingen zijn gebeurd die de twijfels opnieuw voeden. Bovendien stelt hij dat dezelfde fout ook voorkomt in de stukken van ID Lelystad. ID Lelystad wil de fout bij de RVV leggen, maar dat is dus niet correct.

Ook de DNA-test komt weer aan de orde. Daarmee kan snel en simpel worden aangetoond of het positieve monster wel van het bewuste kalf was. Maar dat wil Veerman niet, want met zo'n test "tast je de integriteit en geloofwaardigheid van het zeer deskundige (Sterlabstatus) ID LIs aan".

Conclusie VARA: *"Voor Veerman is de integriteit van ID LIs blijkbaar belangrijker dan het achterhalen van de waarheid"*

De Kootwijkerbroekers meldden ons dat de Vara over nog meer stukken beschikt die nog niet in de openbaarheid zijn geweest. De Vara houdt deze achter de hand voor een volgende publicatie.

Commentaar redactie

Opvallend is vooral dat zo lang na dato nog steeds weer nieuwe stukken opduiken, die de twijfels versterken. De lang door LNV en ID LIs gekoesterde hoop dat de zaak vanzelf uit de publieke aandacht zou verdwijnen zal zo langzamerhand wel verdwenen zijn. Het gedegen onderzoek van de Stichting, de steeds weer terugkomende Kamervragen (vooral door Van den Brink en Atsma), dit soort onverwachte onthullingen, het zijn allemaal drukmiddelen die ertoe leiden - na talloze loze beloftes - dat LNV eindelijk wat doet. Natuurlijk had dat al veel eerder moeten gebeuren (second opinion april 2001 enz. enz.). Met het voorstel voor de onafhankelijke onderzoekscommissie doet LNV een bod, dat ook tevens een eindbod is.

Alle betrokkenen beseffen dat hierin ook het gevaar schuilt dat de zaak definitief onder het tapijt wordt geveegd. Ondanks alle mooie woorden in Barneveld heeft Veerman - zie o.a. de kamerdebatten en zijn commentaren op nieuwe onthullingen - bij mij nog niet het vertrouwen kunnen wekken dat het hem ernst is. Dat vertrouwen verdient hij pas als er - ongeacht de uitkomst! - inderdaad goed en degelijk onderzoek is verricht. Tot nu toe heeft hij, weliswaar in heel andere bewoordingen, zijn voorganger Brinkhorst gecopieerd. Daarmee steeds weer de indruk versterkend dat er zodanig grote belangen op het spel staan dat het uitzoeken van de waarheid op alle manieren moest worden gedwarsboomd. Denk daarbij aan het mogelijke 6e scenario uit het onderzoek van de Stichting Onderzoek MKZ Kwb, waarbij de overheid wel degelijk wist dat er in Kootwijkerbroek geen mkz was, maar vanwege de grote maatschappelijke gevolgen voor andere mkz-gebieden niet meer terug wilde !.

Voor de Stichting, waar we alle vertrouwen in hebben, een uiterst moeilijke taak om in het voorgestelde onderzoek voldoende garanties in te bouwen om dit te voorkomen.

jw

Laatste nieuws (Barneveldse Krant 18-2-03): Volgens de Stichting is het waarschijnlijk dat de DNA-test deel uitmaakt van het onderzoek. Ook krijgt de Stichting een rol bij de samenstelling van de commissie.

RECENTE JURIDISCHE ONTWIKKELINGEN

“MKZ-procedure leidt tot twijfel over Europese regels”

Uit: Nieuwsbulletin januari 2003 van de Nederlandse Belangenvereniging van Hobby Dierhouders (NBvH)

“Eén van de leden van de NBvH die een procedure heeft lopen tegen LNV over het doden van zijn dieren ten tijde van de MKZ-crisis in 2001 meldt het volgende:

Op 11 juni 2002 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden van de procedure die ik als hobbydierhouder gevoerd heb tegen het ministerie van LNV inzake de in mijn ogen onjuiste beslissing om mijn angorageiten in het kader van de MKZ - bestrijding te vermoorden. Onlangs heb ik bericht ontvangen van het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Uit de uitspraak blijkt dat al mijn argumenten die gebaseerd zijn op de nationale wetgeving ongegrond worden verklaard. Het College twijfelt echter met betrekking tot de Europese regelgeving. Zij heeft dan ook een aantal prejudiciële vragen voorgelegd aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

De vragen waar het om gaat zijn de volgende:

1. Kan een lidstaat aan het gemeenschapsrecht de bevoegdheid ontnemen te besluiten tot doding van dieren die verdacht zijn van besmetting met het MKZ-virus?
2. Biedt Richtlijn 85/511/EEG, zoals gewijzigd door Richtlijn 90/423/EEG, lidstaten ruimte voor het (doen) treffen van aanvullende nationale maatregelen ter bestrijding van MKZ?
3. Welke grenzen stelt het gemeenschapsrecht aan een lidstaat ten aanzien van het treffen van aanvullende nationale maatregelen, anders dan die welke zijn voorzien in Richtlijn 85/511/EEG, zoals gewijzigd door richtlijn 90/423/EEG?

Totdat deze vragen beantwoord zijn, wordt de beslissing van het college aangehouden. De beantwoording van deze vragen zou er toe kunnen leiden dat het besluit om mijn dieren en vele andere dieren te doden als onrechtmatig kan worden aangemerkt.”

Ter aanvulling (redactie):

Tijdens de MKZ-crisis werden alle bezwaren afgehandeld in een soort kort geding. Er moest immers heel snel een uitspraak worden gedaan. En dus vond alleen marginale toetsing plaats. Op dit moment lopen voor het CBB (College van Beroep voor het Bedrijfsleven) een aantal bodemprocedures, waar dus wel diepgaand op alle aspecten wordt ingegaan. Naast de hierboven genoemde zaak is nog een andere, vergelijkbare, zaak doorgeschoven naar het Europese Hof. Uitgebreide informatie over deze rechtzaken is te vinden op www.rechtspraak.nl (zoekwoord mkz).

AID'er pleegt meened voor Rechtbank!

Vrijspraak voor Josephine Hamming

Er zijn vorig jaar verschillende mkz-zaken bij de strafrechter aan de orde geweest waarbij de juistheid van de aanklacht heftig werd bestreden. In alle gevallen trokken de aangeklaagden aan het kortste eind. De getuigenis van een beëdigd opsporingsambtenaar telt immers altijd zwaarder...

Op 13 januari jl. diende voor de Rechtbank in Zutphen voor de 2e keer de zaak tegen Josephine Hamming, maakster van de mkz-documentaire “De ene koe is de andere niet...”. In 1e instantie was tegen haar een boete van 1100 Euro geëist o.g.v. een proces-verbaal van de AID'er Beij. Deze man had haar aangevallen (bril en camera stuk) toen ze tijdens de crisis op locatie filmde. Ruim 3 maanden (!) later maakte hij ook nog een fraai proces-verbaal op grond waarvan Josephine vervolgd werd. Zo'n proces-verbaal betekent normaliter, wat de aangeklaagde ook beweert, gewoon een stevige strafoplegging. Want de overheid, en wie in Zijn Naam handelt, heeft altijd gelijk...

Deze zaak liep anders doordat Hamming, met haar filmbeelden al bij de 1e zitting overtuigend kon aantonen dat het proces-verbaal niet klopte. Dat leidde tot een 2e zitting op 13 januari jl, waar nu ook dhr. Beij zelf, die haar destijds had gearresteerd, moest opdraven om zijn verhaal onder ede te bevestigen. De orderhandhaver Beij bevestigde onder ede dat Hamming indertijd bij de betreffende oprit het verbodsbord, het rode lint en een ontsmettingsbak had genegeerd. Pijnlijke leugens, want op de hierna vertoonde filmbeelden bleek zonneklaar dat er helemaal geen verbodsbord, lint of bak aanwezig waren! Wel was te zien hoe de camera van Hamming tijdens de arrestatie hardhandig werd afgepakt door de AID'er. Hamming had al aangifte gedaan van vernieling, maar de AID-man werd toen niet vervolgd omdat er vanuit werd gegaan dat het terrein was afgezet.

Verder kwam er nog een groot aantal onderwerpen aan de orde waaruit bleek dat er geen sprake kon zijn van juistheid of betrouwbaarheid van de achteraf door Beij geconstrueerde verklaring. Er was zelfs een onjuiste verklaring over zijn bevoegdheden. Hij meldde dat hij verantwoordelijk was voor toezicht voor een ruiming. De vraag was echter: Wie heeft Beij toestemming verleend voor een ruiming die er 22 mei 2001 NIET was..? Voor de politierechter was de zaak al snel volledig duidelijk. Dat leidde tot vrijspraak voor Josephine Hamming.

Nu de economische politierechter oordeelde op basis van de filmbeelden dat het terrein niet was afgezet, gaan Hamming en haar advocaat Van den Berg aangifte doen van meened.

Met bovenstaande zaak is bevestigd wat al vaak is beweerd: in de hectiek van de ruimingchaos zetten overheid en haar uitvoerders het recht naar eigen hand. Wie iets deed wat hun niet beviel, liep het risico van een aanklacht en een forse boete. Ook als daar leugens voor nodig waren. Je moet als aangeklaagde wel met hele sterke feiten komen (in dit geval onweerlegbare filmbeelden) en een rechter die erop uit is de waarheid uit te zoeken) om aan dit machtsapparaat te ontkomen. Prangende vraag blijft hoe deze overheid omgaat met de meenedpleger Beij. Een bevordering misschien?!...

“Verbod filmen” in strijd met de wet

De advocaat van Josephine Hamming, Wilma van de Berg, geeft in de bijdrage op de internetsite www.nieuwsgrazer.nl een onderbouwing dat de verboden om te filmen of fotograferen tijdens de mkz-crisis in strijd met de wet waren. Met name met het recht op vrije nieuwsgaring. Ook geeft zij, via een modelbrief aan de Officier van Justitie, aan hoe mensen waarvan destijds foto - of filmmateriaal in beslag is genomen, deze alsnog kunnen terugvorderen.

Lezers die belangstelling hebben voor dit artikel, of voor het modelformulier, kunnen dit via een e-mailtje aan de redactie Gebundelde Krachten opvragen. We sturen dit dan zo snel mogelijk toe.

=====

Hoge straffen geëist tegen bedrogen Kootwijkerbroekse boeren

Boeren woedend over bedrog Justitie

Van alle strafrechtzaken in Nederland wordt zo'n 70% geseponeerd. Voor mensen die zich verzet hebben tegen de ruiming geldt die mildheid niet. Je wordt - soms op grond van valse aangiften - flink gekort of je komt (ook vaak na dubieuze proces-verbalen) voor de strafrechter.

Op 13 februari jl. (bijna 2 jaar na de mkz-ramp) moesten 14 boeren uit Kwb voor de rechtbank in Arnhem verschijnen. Op 29-3-01, kort na de nog steeds omstreden positieve uitslag in Kwb, belemmerden zij RVV-ers om de huis-aan-huis-brieven, waarin de ruiming werd meegedeeld, te bezorgen.

Het was die dag hectisch in Kwb. Zorg, woede, angst en vooral ook twijfel beheersten het straatbeeld. De komst van de auto met RVV-ers vormde de lont in het kruitvat en leidde tot een uiterst gespannen situatie. De RVV-auto werd tegengehouden, er ontstonden heftige discussies.

Politie en gemeentebestuur traden - toen nog - tactvol en verstandig op en wisten de zaak uiteindelijk te deëscalieren. In de gesprekken met de boeren is hen, zowel door de burgemeester als door de politie verteld, dat zij voor hun actie niet zouden worden gestraft. De Barnevelde Krant schreef destijds in 2001 een dag later letterlijk: *“De burgemeester kon zich wel vinden in de actie van de boeren. “De acties zijn accoord. Ik geef hen de ruimte zich te uiten”. “Volgens de politie was er geen sprake van een gijzeling. De tientallen boeren hadden het werk van de RVV alleen belemmerd. De politiewoordvoerder Gelderland-Midden: “Er is heftig gediscussieerd, maar fysiek geweld kwam er niet aan te pas”.*

Ook hier bleek weer de onbetrouwbaarheid van onze overheid. Ondanks de mooie beloften stelde het OM gewoon vervolging in, met in de tenlastelegging “openlijke geweldpleging en wederrechtelijke vrijheidsberoving”. De Officier van Justitie eiste maar liefst werkstraffen van 60 tot 240 uur, en voorwaardelijke straffen van drie tot negen maanden cel !! Wat moet je in Nederland in het gewone rechtsverkeer doen om tegen zo'n eis aan te lopen?!...

De boeren en hun advocaat waren uiteraard woedend over deze hoge eis, in flagrante strijd met de gedane belofte. Uitspraak is op 27 februari a.s.

Kortingsysteem wordt afgeschaft, opgelegde kortingen blijven gehandhaafd!

Nadat vorig jaar elke onderzoeker en rechtsgeleerde (van B&A tot Europese Parlement) de vloer had aangeveegd met het Nederlandse Strafkortingsysteem heeft minister Veerman nu besloten dat dit systeem in de toekomst zal vervallen. Een terecht besluit dat anticipeert op de nieuwe Europese Richtlijn. Dus ook als Veerman dat besluit niet had genomen zou het binnen een half jaar van kracht zijn geweest.

Wat bizar is: als iedereen het erover eens is dat het systeem in alle opzichten onrechtvaardig en onjuist is, waarom dan niet met terugwerkende kracht alsnog recht gedaan?! Er zijn in Nederland ruim 200 kortingszaken overgebleven, met nog steeds gevallen waarbij de opgelegde korting 100% bedraagt. Met bedragen die in geen enkele verhouding staan tot sancties die bij normale strafrechtelijke toetsing bij gepleegde overtreding zouden zijn opgelegd. Met een systeem waarbij degene die de overtreding constateert (RVV) ook de strafmaat vaststelt (directeur RVV). Een systeem waarbij elk normaal rechtsverweer onmogelijk is. Het is volslagen van den gekke dat hier geen generaal pardon wordt toegepast.

Van vrijwel alle onderwerpen in dit bulletin is op de redactie meer (achtergrond)informatie beschikbaar. Indien gewenst, kunnen wij u dit toesturen.

Gebundelde Krachten op Internet

U kunt alle uitgebrachte bulletins eveneens inzien op onderstaand internetadres (in wordbestand).

Het adres is: <http://home.hccnet.nl/n.schram>.

De index van de nieuwsbrieven kunt u ook direct bereiken met <http://home.hccnet.nl/n.schram/gebundeldekrachten>

Colofon:

‘Gebundelde Krachten’ is een 6 wekelijks verschijnend bulletin voor actie tegen het non-vaccinatiebeleid en het preventief ruimen van gezonde dieren. Het biedt een platform voor groeperingen die zich verzetten tegen de non-vaccinatiepolitiek. Bijdragen kunnen aan de redactie worden gericht.

Redactie:

Marianne van den Engel, Jaap Wilgenburg.

Redactieadres:

*M. van den Engel, Platanenstraat 24,
3785 LE Zwartebroek, 0342-461698*

E-mailadres redactie: mvde56@compagnet.nl

Een e-mail abonnement is gratis.